

DROPPEN

TEMA:
BETTY OCH
SKATTKISTAN
- ATT VÄXA
SOM KRISTEN

KORSET I FICKAN

KOM OCH SE
NYTT OMRÅDE: PERU

GLAD SOMMAR!

10

19 MAJ
Pingstdagen

TEMA: DEN HELIGE ANDE

Symbolen för den helige Ande har blivit en duva. I Matt. 3:16 kan du läsa varför. När Jesus pratade med Nikodemus i Joh. 3 liknade han Anden med vinden. Vi kan inte se vinden, men vi ser hur träden rör sig och påverkas av den. På samma sätt kan vi se Anden verka i våra liv.

LÄS SÖNDAGENS TEXTER I DIN BIBEL:

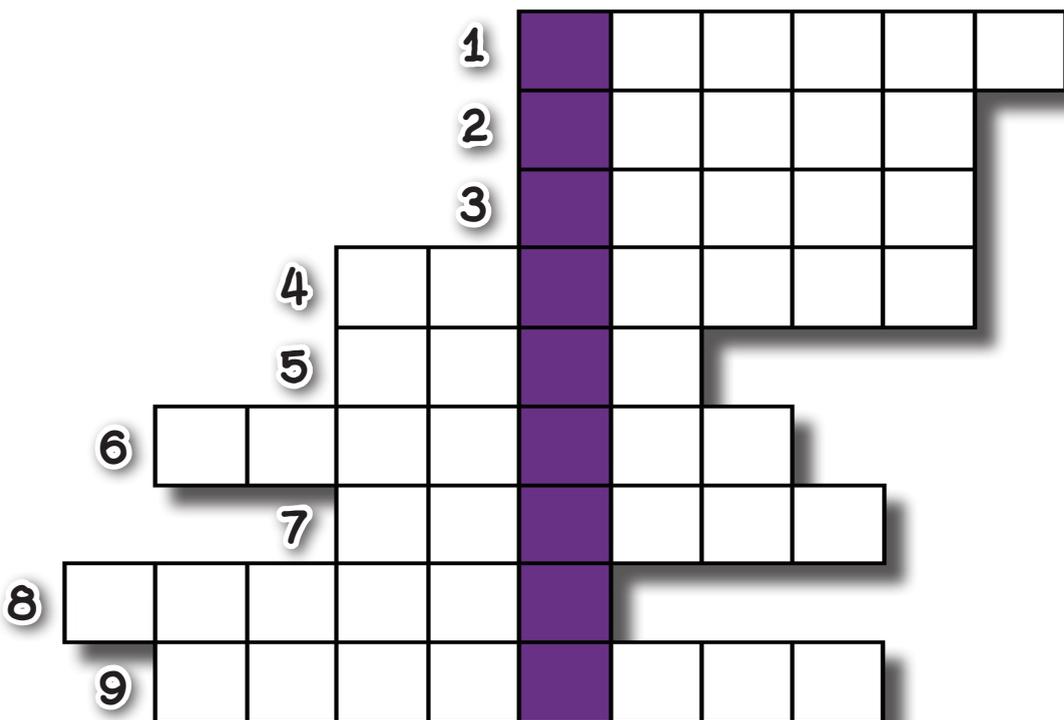
1 Mos. 11:1-9 Apg. 2:1-11
Joh. 14:25-29 Ps. 104:27-31

Må nu hoppets Gud fylla er
med all glädje och frid i tron,
så att ni överflödar i hoppet
genom den helige Andes kraft.

ROMARBREVET 15:13

Den helige Ande
hjälp dig
i din vardag!

JESUS ÅTERVÄNDE TILL HIMLEN, MEN LÄMNADE INTE SINA VÄNNER ENSAMMA. VEM SKULLE HAN SÄNDA I STÄLLET? SVARA PÅ FRÅGORNA OCH SKRIV SVAREN VÅGRÄTT. DÅ FÅR DU LODRÄTT I DE MÅLADE RUTORNA VETA VEM JESUS SKULLE SÄNDA.

Korsordets innehåll ur Barnavännen

1. Vårt rätta och bästa hem.
2. Vad hette den rike man i vars nya klippgrav man lade Jesu kropp? Matt. 27:57
3. Kom med glädjebud vid Jesu grav. Matt. 28:5
4. Han dömde Jesus till döden. Mark. 15:15
5. Djur som Petrus hörde när han förnekade Jesus. Mark. 14:72
6. Kullen där Jesus dog. Mark. 15:22
7. Vad måste Simon från Kyrene bära? Mark. 15:21
8. Två sådana korsfästes tillsammans med Jesus. Mark. 15:27
9. Lärjunge, fiskare och Jakobs bror. Matt. 4:21

SVAR: _____

DEN HELIGE ANDE

I Joh. 14:25-29 står det: *"Detta har jag sagt er medan jag ännu är kvar hos er. Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och påminna er om allt som jag sagt er. Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och tappa inte modet. Ni har hört att jag har sagt er: Jag går bort, och jag kommer till er igen. Om ni älskade mig skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, för Fadern är större än jag. Nu har jag sagt det till er innan det sker, för att ni ska tro när det har skett."*

Har du någon gång önskat att du levde på den tiden då Jesus gick runt på jorden? Det har jag. Och jag har tänkt, att fick jag bara möta Jesus ansikte mot ansikte så skulle allt bli enkelt. Då skulle jag aldrig mer behöva fundera över om Gud verkligen finns, jag skulle bara kunna fråga honom om vad jag ska göra med mitt liv och jag skulle aldrig behöva känna mig ensam och rädd.

Eller, skulle jag det? Jag tror inte att det är så enkelt. Om vi läser i evangelierna så förstår vi att Jesus lärjungar, som levde med honom i flera år, inte heller hade helt koll på vad de skulle göra eller hur

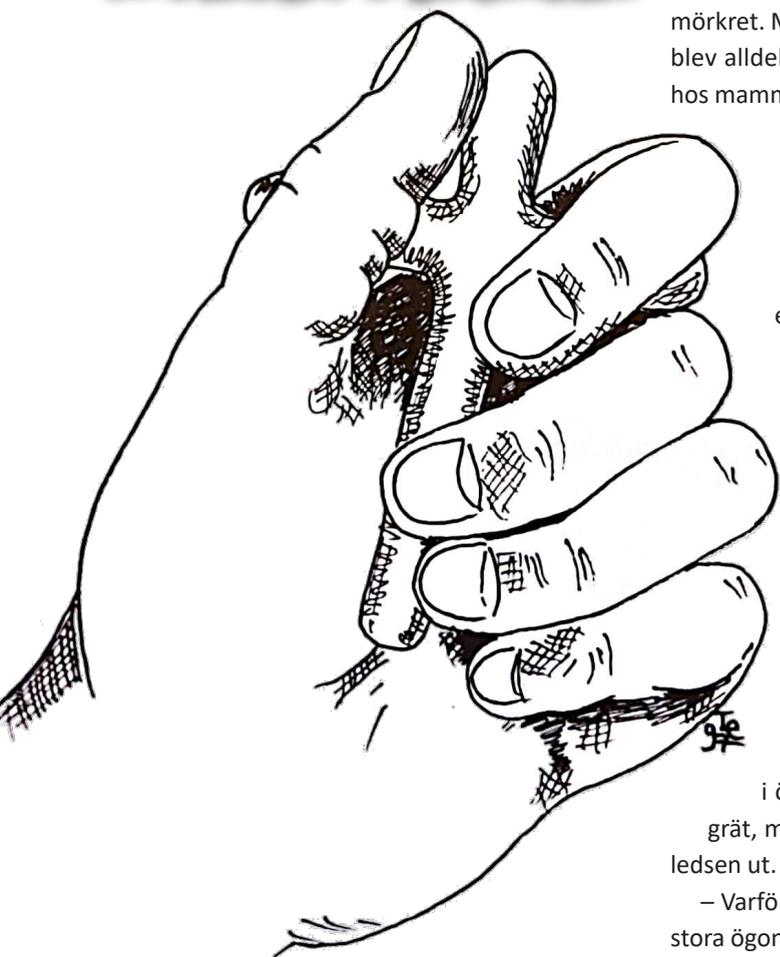
Jesus ville att de skulle leva. De var osäkra, de tvivlade på Gud och de kunde känna sig rädda trots att de var tillsammans med Jesus.

Vi som lever idag kan inte möta Jesus på samma sätt som de lärjungar som levde tillsammans med honom. Men som Jesus säger har vi fått den helige Ande sänd till oss. Anden bor i våra hjärtan. Gud lever inom oss, han är närmare oss än någonsin förut.

**Genom att lyssna till Anden
kan vi få veta Guds vilja
och vi får del av hans frid.
Anden gör att vi kan
få mod och trygghet
även när livet känns svårt.**

MARIA RUBENSSON

KORSET I FICKAN

Det var en gång en liten flicka som hette Lisa. Hon var fem år gammal och bodde i en liten by på landet i norra Sverige. Lisa var en kreativ och nyfiken tjej som älskade att leka. Men... det fanns något som gjorde henne rädd - mörkret!

På vintern var det extra jobbigt för där som Lisa bodde var det mörkt nästan jämt, nästan hela dagen också! Varje dag när solen gick ner och mörkret sänkte sig över byn, kände Lisa sig ängslig. Då ville hon helst bara vara inne och leka.

Hon kunde inte riktigt förklara varför mörkret skrämde henne så mycket, men hon bestämde sig för att berätta för mamma. Mamma hade ju sagt att allting blir lättare när man pratar om det, så det var värt ett försök.

Hon letade upp mamma som satt i köket, kröp upp i hennes knä och kurade ihop sig till en boll. Sen berättade hon för mamma om sin rädsla för mörkret. Mamma strök henne på ryggen och Lisa blev alldeles varm inombords. Det var så tryggt hos mamma!

Efter en stund reste mamma sig, gick ut ur rummet och hämtade något i sitt nattduksbord som hon gav Lisa.

– Vet du vad det här är Lisa?

– Ja, det är ett litet träkors. Det var ett kors Jesus dog på.

– Vet du varför Jesus dog på ett kors?

– Ja, det var för att vi människor gör så många fel och inte kan vara tillsammans med Gud. Men när Jesus dog på korset så tog han straffet för allting och nu kan jag få komma till Gud när jag dör för jag har tagit emot förlåtelsen och Jesus i mitt hjärta.

Lisa lade händerna på bröstet och gungade lite fram och tillbaka så som småflickor gör. Hon tittade in i mammas ögon och såg att hon hade tårar i ögonen. Hon gillade inte när mamma grät, men... den här gången såg inte mamma ledsen ut.

– Varför gråter du mamma? frågade hon med stora ögon.

– Det är glädjetårar, älskling. Jag är så glad för att du har tagit emot Jesus i ditt hjärta! Nu ska du och jag göra ett experiment.

Mamma log och blinkade med ena ögat. Sen tog hon Lisas hand, hämtade ett ljus och tändstickor i köket och ledde henne in i badrummet. Där stängde hon dörren bakom dem och det blev alldeles mörkt.

– Nu är det helt mörkt här eller hur? Är du rädd Lisa?

Lisa fumlade med händerna i mörkret och hittade mammas händer.

– Näh, nu är jag inte rädd för du är ju här mamma.

– Precis! Men du kan inte se något eller hur?

Lisa skakade på huvudet, men det såg såklart inte mamma för det var ju alldeles mörkt.

– Titta nu vad som händer när jag tänder ljuset jag har tagit med mig.

Mamma tände ljuset som hon hade satt på handfatet och Lisa kunde se allting i rummet.

– Det här är bara ett litet ljus i ett stort rum, men ändå måste mörkret vika. Mörkret måste alltid vika för ljuset!

Lisa förstod att nu skulle mamma säga något väldigt viktigt för hon tittade henne rakt in i ögonen och lade händerna på hennes axlar innan hon fortsatte. Lisa lyssnade extra noga.

– Jesus har inte lovat oss ett liv där vi aldrig är rädda och jag förstår att du är rädd när det är mörkt. Det är jag också. Allting blir liksom läskigare när det är mörkt. Men Jesus är ljuset och han har lovat oss att alltid vara med oss. På ett annat ställe säger Jesus att han är den gode herden som tar hand om fåren som är vi. Han vill skydda och bevara oss och hjälpa oss. Du var inte rädd nu, fast du var i ett helt mörkt rum, för du litade på mamma och att jag var här för att skydda dig. När du är rädd för mörkret eller annat kan du hålla i korset och komma ihåg att Jesus är alldeles nära dig! Ja, för Han bor ju i ditt hjärta så han är med dig vart än du går!

Lisa höll korset i sin handflata. Det kändes varmt och tryggt. Hon la det i fickan på sin klänning, fick hjälp av mamma att klä på sig alla ytterkläder och gick ut för att leka. Nu visste hon att Jesus var med henne, och det gav henne mod att gå ut och leka även fast det redan var mörkt.

Varje dag när mörkret kom och Lisa kände sig rädd, höll hon i träkoret i sin ficka. Hon höll det hårt och bad en tyst bön. "Jesus, var med mig och skydda mig i mörkret".

Och så fortsatte Lisa att bära sitt träkors varje dag. Det gjorde henne inte bara mindre rädd för mörkret, det påminde henne också om att hon aldrig var ensam. Oavsett vad som kunde skrämma henne, så visste hon att Jesus alltid var med henne. Honom kunde hon lita på!

KAISA RUTH FURBERG

Illustration: Sven Einarsson - ur *Droppen*

GLAD SOMMAR!

Älskar du våren lika mycket som jag? Det är ljus när jag stiger upp och solen värmer kinderna. Ofta kan jag sitta med en kopp te ute på vår altan, njuta av fågelsång och titta på katten som leker. Små blommor tittar upp mot solen och träden blir täta av blad igen. Och så är det ju snart sommar!

På sommaren är Droppen ledig, men Gud är aldrig ledig. Han vill vara tillsammans med oss under hela året. Varje år, varje månad, varje dag, varje timme, varje minut och varje sekund! Han lämnar oss aldrig! Visst är det fantastiskt?

Jag hoppas att du har lust att spendera tid med Gud också. Han längtar efter gemenskap med just DIG! På baksidan av Droppen finns det en rolig bibelläsningsplan som du kan använda i sommar.

OBS: Om du skickar mig en bild på din bibelläsningsplan när du är klar, så kan du få ett likadant fickkors som Lisa i berättelsen här bredvid fick! Adress: droppen@elmbv.se

Nu är ännu ett skolår över och jag hoppas att du får njuta av ett riktigt härligt sommarlov! Lova mig att du äter massor med glass, men passa dig för "brainfreeze"!

KAISA RUTH FURBERG,
redaktör för *Droppen*

**VI BER ATT NI SKA BLI FYLDA
AV KUNSKAPEN OM HANS VILJA,
MED ALL ANDLIG VISHET OCH INSIKT.
MÅLET ÄR ATT NI SKA LEVA VÄRDIGT
HERREN OCH BEHAGA HONOM
PÅ ALLA SÄTT, GENOM ATT BÄRA FRUKT I
ALLA SLAGS GODA GÄRNINGAR
OCH VÄXA I KUNSKAPEN OM GUD.**

KOL. 1:9-10

Betty nickade och sprang ner till Eriks axel igen.

– Okej, men nu har vi i alla fall den här växten, fortsatte Hanna. Vad behöver den för att bli stor och stark tror ni?

Haron räckte upp handen.

– Vi lärde oss om växter i skolan och då fick vi faktiskt plantera varsin solros. Min är nästan två meter hög nu!

– Wow, vad kul! Vad behövde din solros för att växa så mycket?

– Den behövde bra jord, sol och vatten.

– Precis, och det är exakt vad den här växten också har fått. Den har redan vuxit en hel del och snart kanske det blir någon passionsfrukt också! Men nu ska vi faktiskt plantera en solros här i kyrkan som vi kan få följa växten på. Vill du hjälpa mig Betty eftersom du åt upp de förra fröna?

Betty sprang fram och planterade ett solrosfrö i en kruka medan Hanna pratade vidare:

– Vi kan faktiskt jämföra oss med växter. Våra liv börjar som små frön i mammas mage och sedan växer vi och blir större och större. När vi föds är vi små bebisar, men det skulle ju vara lite konstigt om vi alla förblev små bebisar, eller hur? Nej, vi växer och förändras eftersom vi åldras. Ja, vi växer inte bara på längden... eller bredden... nu kikade hon ut över de vuxna och blinkade med ena ögat

Hanna hade på sig en hängselbyxa, en stråhatt och trädgårdsvantar. I skattkistan hittade barnen jord, vatten, frön, krukor och en liten växt.

– Nu ska jag berätta något konstigt för er. Jag planterade flera solrosfrön för några veckor sedan och tänkte visa fram jättelånga blommor, men av någon konstig anledning så har det inte kommit upp någon växt alls! Så för att ha en illustration i dag, tog jag med mig den här växten som ett av mina barn har planterat i stället. Hanna pekade på växten.

Nu hoppade Betty ner från Eriks axel och sprang som en raket upp för ena benet på Hanna och upp på hennes axel.

– Men Betty, va..?

– Jo, det är liksom så att... kanske... på sätt och vis så att... jag... åt upp fröna. Förlåt! Men jag kände lukten av de goda fröna när jag var i kyrkan med pastor Andy. Och du vet, vi möss gräver ju efter mat... det är liksom en musinstinkt vi har. Jag tyckte det var så roligt att få gräva efter mat för en gångs skull och inte bara äta från dockhustallrikarna hos pastor Andy. Jag visste inte att du hade planterat... Förlåt!

– Ah, okej Betty, det förklarar saken och du är givetvis förlåten. Men nästa gång du hittar något ätbart här i kyrkan, så kanske du kan fråga först innan du tar för dig. Okej?

till barnen... utan vi förstår även mer och mer av livet och hur vi ska bete oss i samhället vi lever i.

Hanna gick och placerade krukorna som Betty hade planterat solrosen i på fönsterbrädan vid pianot.

– Nu har Betty planterat ett solrosfrö och vi ställer krukorna i det stora fönstret här borta vid pianot där det är mycket sol. Jag ska se till att vattna och så ska vi se om vi kan slå Harons solros på två meter!

Vet ni vad? Bibeln förklarar för oss att vi ska växa andligt också. Som till exempel i dagens predikotext: "Vi ber att ni ska bli fyllda av kunskapen om hans vilja, med all andlig vishet och insikt. Målet är att ni ska leva värdigt Herren och behaga honom på alla sätt, genom att bära frukt i alla slags goda gärningar och växa i kunskapen om Gud." (Kol. 1:9-10)

Men vad behöver vi för att växa andligt då? För att växa i vår kunskap om Gud och bära god frukt? Lilla Ida på 4 år räckte ivrigt upp handen.

– Jesus! Och vi behöver läsa massor i Bibeln, be massor till Gud och vara massor med andra kristna.

– Precis, tänk vad du kan, Ida! Om vi vill växa andligt så måste vi för det första vara ympade på Jesusstammen eftersom en gren får sin näring från stammen. Näringen får vi när vi läser, eller lyssnar till, Guds ord. Då utvecklar vi vår förståelse och kunskap om Gud och allt han har gjort, och gör, för oss. Det i sin tur påverkar våra attityder, våra handlingar och våra prioriteringar. Vi börjar bära god frukt!

Alla upplever vi att vår syndiga natur ställer till

det för oss. Då är det som att vi vissnar lite så som den här växten gör utan vatten. Men vad händer med en växt som ser lite slapp ut om den får vatten? Den reser sig igen! När vi misslyckas och syndar, får vi gå till Jesus och be om förlåtelse. Då är det som att Jesus vattnar våra hjärtan och genom hans förlåtelse får vi resa oss och fortsätta att försöka likna honom. Det är en livslång process som vi inte kommer lyckas med till fullo här i livet, men vi ska få växa mer och mer för varje dag och få hjälp av den helige Ande att bli mer och mer lika Jesus. Så här står det i Kol. 2:6–7: "Liksom ni tog emot Kristus Jesus som Herren, så lev i honom, rotade och uppbyggda i honom och grundade i tron".

Nu knäpper vi våra händer, blundar och ber en bön till slut. Käre Gud, tack för att du bor i våra hjärtan genom den helige Ande. Tack för att du vill hjälpa oss att växa andligt och bli mer lika dig för varje dag. Beskydda och bevara barnen. I Jesu namn. Amen.

När barnen var på väg ner för att sätta sig igen, sa Hanna: Om ni vill plantera en solros för att ta med hem, får ni komma fram efter gudstjänsten så ska jag hjälpa er. Jag har många krukor och frön!

KAISA RUTH FURBERG

Illustrationer: Maj-Oline Furberg, 14 år

Bettys tips om förlåtelse
Jag visste faktiskt inte om att jag hade gjort något fel förrän jag hörde Hanna berätta om fröna. Det var jobbigt att springa fram och be Hanna om förlåtelse inför hela församlingen, men jag visste att om jag inte hade bett om förlåtelse direkt, så hade det gjort väldigt ont inom mig. Och när det gör ont på insidan, så har det en tendens att rinna över på andra. Man betar sig ännu mer illa! Så man ska inte gå och bära på saker. Be om förlåtelse direkt i stället!

Bibeln berättar att Gud har en plan: alla folk på jorden ska få höra det glada budskapet om Jesus! Vad är det glada budskapet? Jo, att Jesus har dött och uppstått och att alla som tror på honom kan få frid med Gud och leva för evigt. Hur ska alla få höra talas om Jesus då? Jo, Jesus har gett sina lärjungar uppdraget att gå ut och berätta om honom. Innan han for upp till himlen sa han: *"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn 20 och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut."* (Matt 28:18-20)
Jesus sa alltså till sina lärjungar att de skulle

möjligheten att resa iväg till ett annat land för att berätta om Jesus där. Det vore väl spännande?!

Peru ligger i Sydamerika och är ett katolskt land. Det finns kyrkor överallt och alla vet vem Jesus är, men det är inte så många som känner honom.

Många i Peru ber inte bara till Gud utan också till helgon, andar och förfäder. Man är lite rädd för Gud eftersom han är så stor och mäktig och nästan ouppnåelig, så man vill göra honom nöjd genom böner och goda gärningar så att han inte ska vara arg. Människorna i Peru behöver få höra att de inte behöver vara rädda för Gud och att de inte behöver jobba för att göra Gud nöjd. Gud är ju redan nöjd med vad Jesus har gjort i vårt ställe. De behöver höra att Jesus älskar alla människor, att vi är förlåtna och får kallas Guds barn av nåd och att Jesus vill vara vår bästa vän.

berätta om honom, inte bara i Jerusalem, inte bara i sitt eget land, utan i hela världen (Apg 1:8)! Det uppdraget har även vi som är Jesu lärjungar idag. Du och jag får vara med och sprida evangeliet till människorna i vår omgivning. Och vi får vara med och be och ge så att fler i andra länder får chans att lära känna Jesus. Kanske får du och din familj också

VILL DU VARA MED?

Kom och se är ELMs missionsmaterial för barn och framöver ska vi ha fokus på Peru. Genom materialet får du lära dig mer om Jesus och missionsuppdraget vi har i Peru. Din barngrupp, familj och förening/församling kan få vara med och be för, och ge till, arbetet i norra Peru. På hemsidan komochse.se finns mer fakta om landet, spännande berättelser, roliga aktiviteter, recept, sånger, bilder och filmer. Du får också tips om hur din förening/församling eller barngrupp kan samla in pengar till missionsarbetet. Kanske ni kan ordna ett insamlingslopp eller tillverka saker att sälja? Det finns dessutom en resväska full med spännande saker från Peru som ni kan beställa så skickar vi ut den till din förening/församling. Har du några frågor om materialet kan du höra av dig till Sofia Ödman: sofia.odman@elmsyd.se.

Det är detta som gjorde att ELM för ungefär 30 år sedan skickade missionärer till Peru och att vi haft missionärer och volontärer där sedan dess. Kanske känner du någon som varit eller är missionär eller volontär i Peru?

I norra Peru finns det en evangelisk-luthersk kyrka som heter Iglesia luterana de Chiclayo (IELCH). Kyrkan har tre församlingar i en stad som heter Chiclayo och en församling i en stad som heter Piura. Det firas söndagsgudstjänster och söndagsskola i alla församlingar varje söndag. Det finns också barnklubbar, ungdomsgrupper, lägerverksamhet, studentgrupper, kvinnogrupper, bibelstudiegrupper m.m. Kyrkan jobbar även med evangelisation på ett par platser och driver en förskola i San Antonio, en by som ligger lite utanför Chiclayo. Varje sommarlov arrangeras evangeliserande barnläger i församlingarna och det brukar komma många barn dit som inte känner Jesus.

ELMs missionärer och volontärer hjälper till på olika sätt i missionsarbetet. Men du kan också få vara med även om du bor i Sverige! Vill du vara med och be för kyrkan i Peru och att fler peruaner ska få chansen att lära känna Jesus?

Droppens vän PEDRO i Peru kommer att skicka bilder och vykort till oss så att vi kan få lära känna honom och hans land bättre. Så, följ med till Peru i augusti när Droppen är tillbaka efter sommarlovet!

RAKEL SMETANA

SÖNDAGSSIDAN

26 MAJ
Heliga trefaldighets
dag eller
missionsdagen

TEMA: GUD - FADER, SON OCH ANDE

Ordet treenighet nämns inte i Bibeln, men begreppet är tydligt redan i Bibelns första kapitel. När Gud skapade sa han "låt oss". Sedan skapade Gud Fadern himlarna och jorden och Guds Ande svävade över vattnet. Läser man introduktionen till Johannesevangeliet ser vi att Ordet, som är Jesus, också fanns med i begynnelsen.

LÄS SÖNDAGENS TEXTER I DIN BIBEL:

5 Mos. 6:4-9   Apg. 2:24-35
Matt. 11:25-27   Ps. 113:1-6

Gå därför ut och gör
alla folk till lärjungar!
Döp dem i Faderns
och Sonens och
den helige Andes namn.

MATTEUSEVANGELIET 28:19

Gud är
EN,
men ändå
TRE.

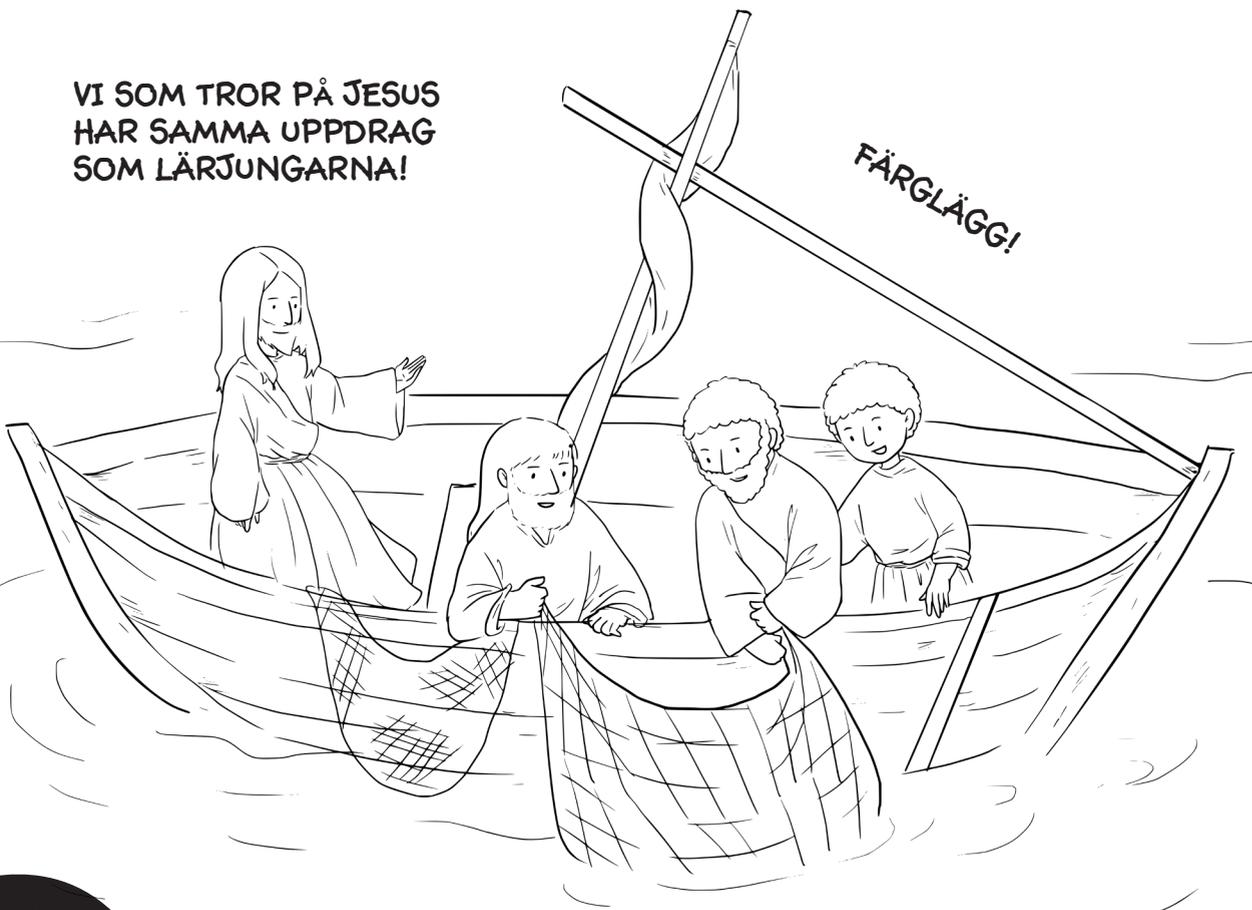
VAD MER ÄN "KOM OCH FÖLJ MIG" SA JESUS TILL LÄRJUNGARNA?
HITTA BOKSTÄVERNA SOM MATCHAR SIFFRORNA OCH TA REDA PÅ DET!

5 1 14 3 12 1 14 8 10 1 13 10 16 7 11 11

6 2 9 9 7 3 12 15 4 7 3 12 1 10 13

A = 1	Ä = 2	S = 3	F = 4	J = 5	M = 6
I = 7	Ö = 8	N = 9	R = 10	L = 11	K = 12
E = 13	G = 14	O = 15	T = 16		

VI SOM TROR PÅ JESUS
HAR SAMMA UPPDRAG
SOM LÄRJUNGARNA!

DEN TREENIGE GUD

En och tre på samma gång? Det tycks inte gå ihop. Kanske kan det vara en hjälp att tänka på vatten. Det finns i tre olika former, som is, som rinnande vatten, och som ånga. Allt är vatten men det finns i olika former som ser olika ut. Men det finns ett problem med jämförelsen. Det är inte så att Fadern (isen), blir Jesus (vatten) som blir Anden (vattenånga). Fadern och Sonen och Anden finns samtidigt. Hur vet vi det? När Jesus döps hörs Faderns röst från himlen och Anden visar sig. Och vi vet att Jesus ofta bad till sin Far i himlen. Då måste de

finnas samtidigt.

Den här söndagen, som heter Heliga trefaldighets dag, tänker vi särskilt på att Gud är treenig. Vad betyder det?

Vi tror att det bara finns en Gud som alltid funnits och som har skapat allt som finns. När Israels folk skulle gå in i landet som Gud lovat dem fick föräldrarna lära sig att de skulle undervisa sina barn att "HERREN vår Gud är en." (Läs gärna 5 Mos 6:4-9). Men Gud är samtidigt tre personer. När Jesus sände ut sina lärjungar för att predika om honom sade han att de skulle döpa nya lärjungar "i Faderns, Sonens och den helige Andes namn" (Matt 28:19). Det betyder att Gud är Fader och Son (=Jesus) och helig Ande på samma gång. Gud är en och samtidigt tre olika personer.

Bättre än att jämföra med vatten är att tänka på hurdan solen är. Fadern är som solen. Solen sänder ut solstrålar som vi kan likna vid Sonen Jesus som kom hit till jorden. Och Anden kan vi likna vid värmen som solstrålarna ger när de kommer hit till oss på jorden.

Att Gud är treenig är svårt att förstå. Men vi får tro att det är så och tacka Fadern för att han sänt Jesus och den helige Ande som i Bibeln berättar för oss att Gud är tre och en på samma gång. Vi kan tacka genom att säga: Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. Amen.

DANIEL JOHANSSON

SKRIVEN AV:
JACOB LANGVIK

FRANKS HELIKOPTER

KLOITRAD AV: SIMON JANNERLAND

KAPITEL 3: PROJEKT PONTUS

Idag när vi hade svenska körde vår svensklärare Mikael ut min klasskompis Pontus. Mikael sa att han hade fått nog och att han nu ville ha lite lugn. Pontus kastade sina böcker i marken och slängde igen dörren onödigt högt innan han gick ut.

Jag tycker nog om Pontus lite, men han kan vara jättejobbig. När någon lärare ställer en fråga brukar han inte vänta på sin tur

utan bara skrika ut något. Ibland är det rätt svar, men ibland skriker han ut något som inte alls har med ämnet att göra. Idag när vår svensklärare frågade vad ett substantiv är, skrek Pontus så högt han kunde:

– BAJS – för det kan man sätta "ett" eller "en" framför!

Det var det som fick Mikael att bli så arg att han skickade ut Pontus.

Pontus hittar på dumma namn på nästan alla av oss i klassen. En tjej kallar han Prinsessan på Fjärten för han tycker att hon är lite känslig. Noa har fått namnet Lill-Grisen, efter att Pontus en gång puttade ner Noa i en lerpöl. Mig kallar han ofta för Fisen. Jag vet inte varför, men han verkar tycka att det är roligt att säga. Han säger nästan aldrig snälla saker om någon i skolan. Jag tycker att han är jobbig, men också väldigt rolig. Samtidigt är det något i mig som tycker synd om honom.

Jag vet att han blev ledsen när han blev utkörd ur klassrummet. För även om han inte visar det, så är jag säker på att han blir det. Många gånger när vi spelar fotboll vill ingen heller ha honom i sitt lag. Han gör ju så konstiga grejer. Ibland sparkar han bara bort bollen och står och skrattar. Andra gånger har kanske vi i klassen en hemlis, men då vill ingen berätta för honom, för man vet inte om han kommer att skrika ut hemlisen. Vissa gånger går han bara runt helt ensam och pratar med sig själv. När jag märker det gör det nästan ont i mig av tycka synd om-känslan.

När jag kom hem från skolan idag höll pappa på att sätta upp en tavla i hallen. Det var en tavla med text som någon tant i kyrkan hade gjort till pappa. Pappa sa att det var korsstygn och att tanten tyckte att det passade med korsstygn till en pastor.

– Fattar du? sa pappa. Kors, som i symbolen för kristendom och kyrkan – och jag jobbar i kyrkan, fortsatte han eftersom jag inte skrattade.

Jag fattade från början, men jag skrattar inte så ofta åt pappas skämt. Särskilt inte när han skrattar själv åt dem. På tavlan hade tanten broderat ett bibelord, nånting som Jesus hade sagt. Det stod "Det hjärtat är fullt av, talar munnen".

Jag förstod inte riktigt vad det betydde, men pappa förklarade det med att om man till exempel är jätteintresserad av matlagning, då är hjärtat fullt av det och då pratar man mest om matlagning.

– Är mammas hjärta fullt av smink då? sa jag och pappa skrattade samtidigt som han slog en spik i väggen att hänga tavlan på.

Pappa fortsatte förklara och sa att om hjärtat

är fyllt av kärlek då kommer det också ut kärlek och snälla ord. Men om man pratar massa strunt om människor eller ljuger, då är det något annat än kärlek i hjärtat.

– Så det är ganska avslöjande vad vi pratar om, för det är det vi har i hjärtat, sa pappa.

Precis då kom mamma hem. Hon tittade på den nyuppsatta tavlan.

– Jaha, var det den du fick av Eivor i kyrkan, sa hon och skrattade.

Sen skrattade hon hela tiden som hon tog av sig ytterkläderna och hela vägen in i köket.

– Varför skrattade mamma? frågade jag.

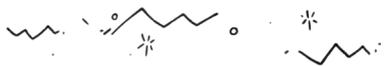
– Äh, sa pappa och rodnade lite. Jag berättade för ett tag sen en rolig historia för hennes man. Och sen hade han i sin tur berättat den för tant Eivor. Och efter en vecka fick jag alltså den här tavlan. När Eivor gav mig den tittade hon mig argt i ögonen och sa:

– Det heter äldre kvinnor och INTE kärringar.

Så nu har pappa bestämt att vi ska titta på den där tavlan varje dag och påminnas om att det hjärtat är fullt av talar munnen.

Jag skulle egentligen ha pluggat matte på kvällen men jag kunde inte sluta tänka på Pontus och hur arg han var idag när han blev utkörd från lektionen.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA...

Då plötsligt så fick jag en sån där idé man inte vet varifrån den kommer men som känns riktigt bra. OM det stämmer att det som kommer UT ur munnen finns i hjärtat ... då kanske det saknas lite kärlek i Pontus hjärta eftersom det så ofta kommer ut elaka saker. Men om någonting bra ska kunna komma ut, måste det ju först kunna komma in något. Jag bläddrade fram tre blad i mitt skrivhäfte, och så skrev jag stort i mitten:

PROJEKT: FYLL PÅ PONTUS HJÄRTA MED GOTT

Sen bestämde jag mig för att jag skulle fylla Pontus hjärta med bra grejer så att han inte bara sa elaka saker. Om jag till exempel sa en massa snälla saker till honom, då skulle han ju till slut säga något snällt. Jag tänkte att jag skulle skriva ner alla snälla grejer som jag sa till Pontus och sen skulle jag se när det kom något snällt ur hans mun. Då skulle mitt projekt vara slut.

Dagen efter började mitt projekt i kön till skolmatsalen hamnade jag före Pontus i kön. Nu kör vi! tänkte jag och sa:

– Du kan få gå före mig i kön om du vill.

– Klart jag får, Fisen! sa Pontus och gick före i kön. Jag hörde att han sa något fult till mattanten. Så då visste jag att det inte funkade. Men jag fortsatte.

Efter lunchen hade vi en längre rast. Som vanligt blev det fotboll och när de skulle dela in lag sa jag högt:

– Jag vill vara med Pontus. De andra tittade på mig som om jag sagt att det bor utomjordingar i alla köttbullar. Den enda som inte tittade konstigt var Pontus som ställde sig bredvid mig och sa stöddigt:

– Smart av dig att välja att ha mig i samma lag, Fisen.

Själva matchen slutade med att Pontus blev arg på en i vårt lag som inte passade bollen. Han blev så arg att han sparkade iväg bollen riktigt långt – åt helt fel håll. Men jag tänkte att jag inte ska ge upp.

På idrottslektionen efter rasten hade vi löpning.

Alla stod i en halvcirkel runt idrottsläraren som skulle berätta vilken runda alla skulle springa. Då såg jag att Pontus hade nya skor. Så när alla började springa iväg sprang jag upp till Pontus och sa att han hade snygga skor. Det tyckte jag ju.

– Skit ner dig! svarade han bara. Sen fällde han Sofie så att hon fick gå till skolsyster.

På väg hem från skolan kunde jag räkna till tre bra grejer som jag försökt att trycka in i Pontus hjärta.

Mitt projekt verkade misslyckas.

Dagen efter lyckades jag räkna till fyra bra grejer som jag hade försökt att stoppa in i Pontus hjärta. Men fortfarande kom det mest fula ord och elaka kommentarer från honom.

När fredagen kom kändes det ganska hopplöst. Jag hade gjort vad jag hade kunnat hela veckan för att fylla Pontus hjärta med bra saker. Men det kom fortfarande inte ut något som kunde liknas vid gott eller snällt. Bättre blev det inte när Pontus under den första lektionen skrek högt i klassen:

– Frank luktar fis!

Hela klassen fnissade. Jag luktade inte fis, det vet jag, men jag kände ändå att jag blev generad. Då var det som att jag ville ge upp hela mitt projekt. Hela skoldagen kändes lång och trist. Jag tänkte att det kanske inte går att stoppa i kärlek i någons hjärta som sen kan komma ut ur munnen.

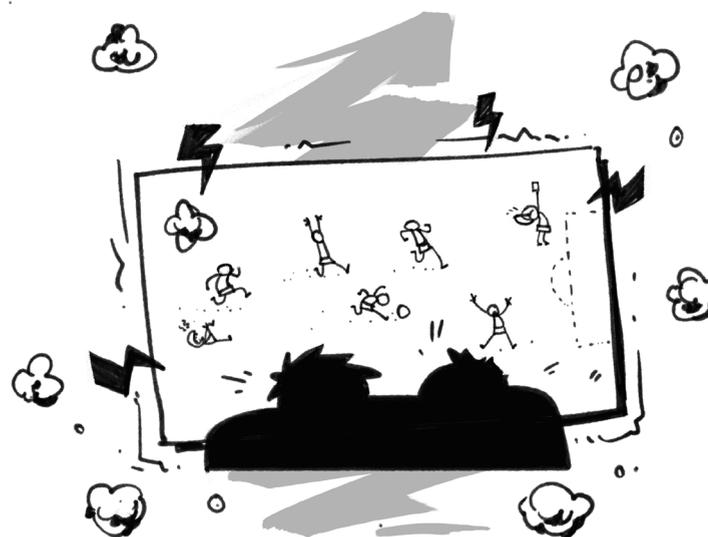
I slutet av skoldagen när alla hade satt upp sina stolar och var på väg ut ur klassrummet kände jag en riktigt hård knyt-näve mot överarmen.

– Ha ha, muskeldödare! skrattade Pontus och såg nöjd ut över att ha slagit mig.

Det gjorde så ont att jag var nära att gråta. Det som också gjorde ont var att projektet jag ägnat mig åt hela veckan inte alls hade fungerat. Nu ville jag bara vara taskig tillbaka. Men innan jag hann öppna munnen och säga något sa Pontus:

– Fisen, vill du följa med hem och spela Fifa?

Först visste jag inte om han bara skojade. Men det visade sig att det var på riktigt. I själva verket hade Pontus planerat att jag skulle komma hem till honom. Han hade köpt popcorn och ställt i ordning i vardagsrummet så att vi kunde spela på en gång när vi kom dit. Förutom alla fula ord han sa när vi spelade Fifa så sa han faktiskt inget elakt. Det var som att Pontus var annorlunda när man var hemma själv.

På kvällen gick jag hem. Och jag var glad. Projektet hade lyckats.

Nu gäller det bara att fortsätta att fylla Pontus hjärta med snälla saker. Då kanske han även kommer att säga snälla saker i skolan.

NYTT KAPITEL I NÄSTA NUMMER

DROPPEN

KRISTEN BARNTIDNING
droppen.elmbv.se

Utges av
Evangelisk Luthersk Mission
Bibeltrogna Vänner

REDAKTÖR OCH GRAFISK FORM
Kaisa Ruth Furberg
Vivelvägen 16B
18434 Åkersberga
droppen@elmbv.se
0739660136

I REDAKTIONEN
Katrine Åström
Ester Birgersson
Johanna Lunnergård

ANSVARIG UTGIVARE
Regina Svensson
regina_svensson@hotmail.com

PRENUMERATION
Helår 400 kr Termin 220 kr
Över fem prenumerationer till samma
adress ger mängdrabatt.
Postgiro: 19 40 79-0
Beställ gratis provexemplar!

PRENUMERATIONSANSVARIG
Maria Nilsson
droppenprenumeration@elmbv.se
Bössebacken Fågelsång 2146
289 50 Hanaskog

TRYCK OCH DISTRIBUTION
Trydells Tryckeri AB

ISSN 1654-9457

Årgång 73

Alla «artiklar» är publicerade med tillstånd av resp. författare, illustratör och förlag. Artiklar, sånger och bilder får ej kopieras utan tidningens tillstånd. Pysseuppgifter får kopieras.

MEDVERKANDE I DETTA NUMMER
BILDER, SIDA
Där inget annat anges är bilderna tagna från Freepik.com

4 Sven Einarsson - ur Droppen 1998
6-7 Maj-Oline Furberg
10 commontall.com
12-15 Simon Jannerland

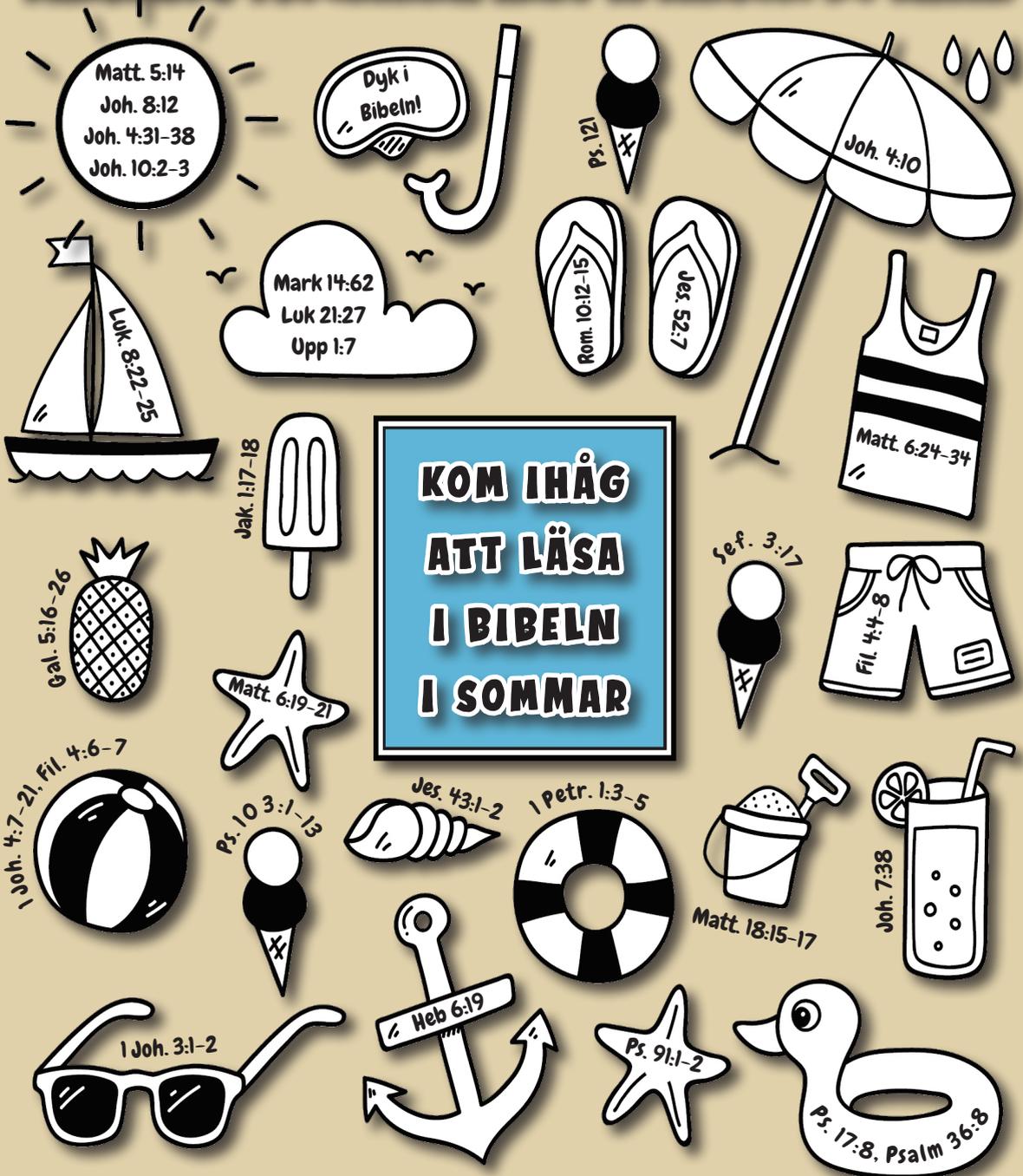
PYSSEL/TÄVLING
2 Kaisa Ruth Furberg, innehåll ur Barnavännen
12 Kaisa Ruth Furberg

Ge gärna en gåva till Droppen via swish.

123-456 41 40

FÄRGLÄGG FIGURERNA ALLT EFTERSOM DU LÄSER

Kom ihåg att skicka in en bild på din färdig ifyllda bibelmaratonplan för att vara med i Droppens utlottning av fina priser! Bilden måste skickas till droppen@elmbv.se innan 1 juni.